

FÖRSTA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 14 JANUARI

Läsning

Heb 1:1-6

Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna, men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen genom honom. Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestetets högra sida i höjden. Han har blivit lika mycket mäktigare än änglarna som det namn han har fått i arv är förmer än deras. Ty aldrig har Gud sagt till någon ängel: *Du är min son, jag har fött dig i dag*, eller: *Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son*. Och när han låter sin förstfödde son träda in i världen säger han: *Alla Guds änglar skall hylla honom*.

Responsoriepsalm

Ps 97:1, 2b, 6, 7c, 9 (R. jfr 7c)

R. Tillbe Herren, alla änglar.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära.
Honom skall alla gudar tillbe. R.

Ty du, Herre, är den Högste över hela jorden,
du är högt upphöjd över alla gudar. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Mark 1:14-20

När Johannes hade blivit fångslad, kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds budskap och sade: »Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet.«

När han gick utmed Galileiska sjön, fick han se Simon och hans bror Andreas stå vid sjön och kasta ut sina kastnät, för de var fiskare. Jesus sade till dem: »Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare«, och de lämnade genast sina nät och följde honom. Lite längre fram fick han se Jakob, Sebedaios son, och

hans bror Johannes som höll på att göra i ordning näten i sin båt. Han kallade på dem, och de lämnade sin far Sebedaios och hans folk i båten och följde efter honom.

TISDAG DEN 15 JANUARI

Läsning

Heb 2:5-12

Det är inte änglar Gud har satt över den kommande värld som vi talar om. Om detta finns ett klart vittnesbörd:

*Vad är en människa eftersom du tänker på henne,
en människoson eftersom du tar dig an honom?
En liten tid lät du honom vara ringare än änglarna,
men med härlighet och ära krönte du honom,
allt lade du under hans fötter.*

När han lade allt under honom, gjorde han inget undantag: allt skulle läggas under honom. Ännu ser vi inte att allt har lagts under honom. Men vi ser att Jesus, som en liten tid var ringare än änglarna, nu är krönt med härlighet och ära därför att han led döden. Genom Guds nåd skulle det komma alla till godo att han fick möta döden.

Ty när han, för vilken och genom vilken allting är till, ville föra många söner till härlighet, måste han låta honom som leder dem till frälsningen bli fullkomnad genom lidande. Han som helgar och de som blir helgade har ju alla samme fader, och därför blygs han inte för att kalla dem bröder, då han säger: Jag skall förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen skall jag sjunga ditt lov.

Responsoriepsalm

Ps 8:2a, 5, 6-9 (R. jfr 7)

R. Du satte din son till herre över dina händers verk.

Herre, vår Herre,

väldigt är ditt namn över hela jorden.

Vad är då en människa, att du tänker på henne,

eller en människoson, att du tar dig an honom? R.

Dock gjorde du honom nästan till Gud,

du krönte honom med ära och härlighet.

Du satte honom till herre över dina händers verk. R.

Allting lade du under hans fötter:

alla får och oxar,

likaså vildmarkens djur,

fåglarna under himlen och fiskarna i havet,

allt som vandrar havens vägar. R.

Halleluja

Jfr 1 Thess 2:13

V. Ta inte emot Guds ord som ett människoord utan som vad det verkligen är: Guds ord.

Evangelium

Mark 1:21b–28

Jesus och hans lärjungar kom till Kafarnaum, och när det blev sabbat gick han till synagogan och undervisade. Alla överväldigades av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som de skriftlärda. I synagogan fanns en man som var besatt av en oren ande, och han började skrika: »Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige.« Men Jesus sade strängt åt honom: »Tig! Far ut ur honom!« Den orena anden ryckte och slet i mannen och gav till ett högt rop och for ut ur honom. Alla greps av bävan och började fråga varandra: »Vad är detta? En ny undervisning, med makt bakom orden! Till och med de orena andarna befaller han, och de lyder honom.« Ryktet om honom spred sig genast över hela Galileen.

ONSDAG DEN 16 JANUARI

Läsning

Heb 2:14–18

Då nu barnen är av kött och blod, måste Guds son på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv. Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an, och därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder. Eftersom han själv har prövats och lidit, kan han hjälpa dem som prövas.

Responsoriepsalm

Ps 105:1–4,6–9 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,

ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han har stadgat,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Mark 1:29–39

Jesus och de som följde honom gick från synagogan hem till Simon och Andreas tillsammans med Jakob och Johannes. Simons svärmor låg i feber, och det sade de genast till Jesus. Han gick fram till henne, tog hennes hand och reste henne upp. Och febern lämnade henne, och hon passade upp dem. På kvällen, efter solnedgången, kom man till honom med alla sjuka och besatta. Hela staden hade samlats utanför dörren. Och han botade många som led av olika sjukdomar och drev ut många demoner, och han förbjöd demonerna att tala, eftersom de visste vem han var.

Tidigt nästa morgon, medan det ännu var mörkt, gav han sig av därifrån och gick bort till en enslig plats, och där bad han. Simon och de andra skyndade efter honom, och när de hade funnit honom sade de: »Alla söker efter dig.« Han svarade: »Låt oss gå åt ett annat håll, till byarna här omkring, så att jag kan predika där också. Det är därför jag har gått ut.« Och han gick och predikade i synagogorna i hela Galileen och drev ut demonerna.

TORSDAG DEN 17 JANUARI

Läsning

Heb 3:7–14

Den helige Ande säger:

*Om ni hör hans röst i dag,
förhärda inte era hjärtan som under upproret,
på utmaningens dag i öknen,
då era fäder utmanade mig
och satte mig på prov,
fast de hade sett mina gärningar under fyrtio år.
Därför blev mig detta släkte förhatligt,
och jag sade: Alltid far de vilse i sina hjärtan:
de vill inte följa mina vägar.
Och jag svor i min vrede:
Aldrig skall de komma in i min vila.*

Se till, bröder, att ingen av er är ond och trolös i sitt hjärta och avfaller från den levande Guden. Uppmuntra varandra varje dag, så länge man kan säga *i dag*, så att ingen av er låter sig förledas av synden och förhårdar sig. Ty vi har del i Kristus, om vi ända till slutet orubbligt håller oss till samma grundval som i början.

Responsoriepsalm

Ps 95:6–11 (R. jfr 8)

R. Förhärda inte era hjärtan, utan lyssna till Herrens röst.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som i Meriba,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

I fyrtio år var det släktet mig till leda,
och jag sade: »De är ett folk som far vilse med sitt hjärta,
och de vill inte veta av mina vägar.«
Då svor jag i min vrede:
»De skall inte komma in i min vila.« R.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Mark 1:40–45

En spetälsk kom till Jesus och föll på knä och bad: »Vill du, så kan du göra mig ren.« Jesus greps av vrede, sträckte ut handen och tog på honom och sade: »Jag vill. Bli ren!« Och genast försvann spetälskan, och han blev ren. Jesus skickade bort honom med en sträng förmaning: »Säg ingenting till någon, men gå och visa upp dig för prästen och ge det offer för din rening som Mose har bestämt. Det blir ett vittnesbörd för dem.« Men mannen gick därifrån och började tala vitt och brett om saken, så att Jesus inte längre kunde visa sig i någon stad utan stannade ute i ödemarken. Och det kom folk till honom från alla håll.

FREDAG DEN 18 JANUARI

S:T ERIKS DOMKYRKAS INVIGNING

Fest

Man väljer en av följande läsningar.

Läsning

Jes 56:1, 6-7

Så säger Herren: Ge akt på vad rätt är, och öva rättfärdighet, ty min frälsning kommer snart, och snart blir min rättfärdighet uppenbarad.

Främlingarna som har slutit sig till Herren, för att tjäna honom och för att älska Herrens namn och så vara hans tjänare, alla som håller sabbaten, så att de inte ohelgar den, och som står fast vid mitt förbund, dem skall jag låta komma till mitt heliga berg och ge dem glädje i mitt bönehus, och deras brännoffer och slaktoffer skall vara mig välbehagliga på mitt altare. Ty mitt hus skall kallas ett bönehus för alla folk.

eller:

Läsning

Heb 12:18-19, 22-24

Ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på, ett berg i lågor, inte till töcken, mörker och stormvind, till basunstötar och en röst som talade så att de som hörde den bad att slippa höra mer. Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och står inför mångtusende änglar, en festförsamling av alla förstfödda som har sitt namn i himlen; ni står inför Gud, allas domare, inför andarna av de rättfärdiga som har fullkomnats och inför Jesus, förmedlaren av ett nytt förbund, och det renande blod som talar starkare än Abels.

Responsoriepsalm

Ps 84:3-5, 10-11 (R. 2)

R. Hur ljuvlig är inte din boning, Herre Sebaot!

Min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar,
min själ och min kropp jublar mot levande Gud. R.

Ty sparven har funnit ett hus
och svalan ett bo åt sig, där hon kan lägga sina ungar:
dina altaren, Herre Sebaot, min konung och min Gud. R.

Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.
Gud, se till vår sköld,
akta på din smordes ansikte. R.

Ty en dag i dina gårdar
är bättre än tusen andra,
jag vill hellre vakta dörren i min Guds hus
än vistas i de gudlösas hyddor. R.

Halleluja

Jes 66:1

V. Himmelen är min tron,
och jorden är min fotapall, säger Herren.
Vad för ett hus skulle ni då kunna bygga åt mig.

Evangelium

Joh 4:19-24

Vid den tiden sade den samariska kvinnan till Jesus: »Herre, jag ser att du är en profet. Våra fäder har tillbett Gud på det här berget, men ni säger att platsen där man skall tillbe honom finns i Jerusalem.« Jesus svarade: »Tro mig, kvinna, den tid kommer då det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern. Ni tillber det som ni inte känner till. Vi tillber det vi känner till, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.«

LÖRDAG DEN 19 JANUARI

Läsning

Heb 4:12-16

Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger så djupt att det skiljer själ och ande, led och märg och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar. Ingenting kan döljas för honom, allt skapat ligger naket och blottat för hans öga. Och inför honom är det vi skall avlägga räkenskap.

När vi nu har en mäktig överstepräst som har stigit upp genom himlarna, Jesus, Guds son, låt oss då hålla fast vid vår bekännelse. Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp.

Responsoriepsalm

Ps 19:8-10, 15 (R. jfr Joh 6:63c)

R. Dina ord, o Herre, är ande och liv.

Herrens lag är utan brist och vederkvicker själen,
Herrens vittnesbörd är fast och gör den enfaldige vis. R.

Herrens befallningar är rätta och ger glädje åt hjärtat,
Herrens bud är klart och upplyser ögonen. R.

Herrens fruktan är ren och består för evigt,
Herrens stadgar är sanning, de är alla rättfärdiga. R.

Låt mina ord och mitt hjärtas tankar behaga dig,
Herre, min klippa och min förlossare. R.

Halleluja

Jfr Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Mark 2:13-17

Vid den tiden gick Jesus längs sjön igen. Alla människor kom till honom, och han undervisade dem. När han gick där fick han se Levi, Alfaios son, sitta utanför tullhuset, och han sade till honom: »Följ mig!« Och Levi steg upp och följde honom.

När Jesus sedan låg till bords i hans hus, var det många tullindrivare och syndare som låg till bords tillsammans med honom och hans lärjungar, för det var många som följde honom. När de skriftlärdade bland fariseerna fick se att han åt med syndare och tullindrivare, sade de till hans lärjungar: »Äter han med tullindrivare och syndare?« Jesus hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

ANDRA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 20 JANUARI

Första läsningen

Jes 62:1-5

För Sions skull skall jag inte tystna,
för Jerusalems skull inte tiga,
förrän upprättelsens morgon gryr
och hennes räddning lyser som ett bloss.
Folken skall se din upprättelse,
alla kungar se din härlighet.
Du skall få ett nytt namn,
som Herren själv förkunnar,
du blir en praktfull krona i Herrens hand,
ett kungligt diadem i din Guds händer.
Du skall inte längre kallas »den övergivna«,
ditt land inte längre kallas »den förskjutna«,
utan du skall heta »hon som jag har kär«
och ditt land »den äkta makan«.
Ty Herren har dig kär
och ditt land skall äktas av honom.
Som när en ung man äktar en flicka,

så skall han som bygger upp dig ta dig till äkta,
och som brudgummen gläds åt sin brud,
så skall din Gud glädjas över dig.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-3, 7-8a, 9, 10ac (R. jfr 3)

R. Förkunna Herrens under bland folken.

Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång,
 sjung till Herrens ära, hela världen!
Sjung till Herrens ära, prisa hans namn,
 ropa ut hans seger dag efter dag!
Förkunna hans ära bland folken,
 bland alla människor hans under! R.

Ära Herren, alla folkslag,
 ära Herrens majestät,
 ära Herrens höga namn!
Fall ner inför Herren i helig skrud!
 Darra inför honom, hela jorden! R.

Förkunna bland folken: Herren är konung!
 Han dömer folken med oväld. R.

eller om respensoriepsalmen sjungs: se Cecilia 663

Andra läsningen

1 Kor 12:4-11

Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Tjänsterna är olika, men Herren densamme. Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt. Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta. Den ene får genom Anden gåvan att meddela vishet, den andre kan med samma Andes hjälp meddela kunskap. En får tron genom Anden, en annan genom samma Ande gåvan att bota, en annan får kraft att göra under. En får förmågan att tala profetiskt, en annan att skilja mellan olika andar. En kan tala olika slags tungotal, en annan kan tolka tungotal. Allt detta åstadkommer en och samma Ande genom att fördela sina gåvor på var och en så som den själv vill.

Halleluja

Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,
för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

Evangelium

Joh 2:1-11

Vid den tiden hölls ett bröllop i Kana i Galileen, och Jesu mor var där. Jesus och hans lärjungar var också bjudna till bröllopet. Vinet tog slut, och Jesu mor sade till honom:

»De har inget vin.« Jesus svarade: »Låt mig vara, kvinna. Min stund har inte kommit än.« Hans mor sade till tjänarna: »Gör det han säger åt er.« Där stod sex stora stenkärl för vattnet till judarnas reningsceremonier; vart och ett rymde omkring hundra liter. Jesus sade: »Fyll kärlen med vatten«, och de fyllde dem till brädden.

Sedan sade han: »Ös upp och bär det till bröllopsvärden«, och det gjorde de. Värden smakade på vattnet, som nu hade blivit vin. Eftersom han inte visste varifrån det kom – men det visste tjänarna som hade öst upp vattnet – ropade han på brudgummen och sade: »Alla andra bjuder först på det goda vinet och på det sämre när gästerna börjar bli berusade. Men du har sparat det goda vinet ända till nu.« Så gjorde Jesus det första av sina tecken; det var i Kana i Galileen. Han uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom.